

[Socialministeren.]

åndssvageforsorgens sagkyndige er overvejende enighed om, at alle åndssvage børn får mulighed for i et eller andet omfang at få noget ud af undervisning og oplæring. Men så længe overvejelserne i træningsskoleudvalget ikke er afsluttet, kan jeg ikke sige noget bestemt om, efter hvilke retningslinjer man bør gå frem.

Fru Grete Hækkerup har også nævnt det foregangsarbejde, der har været på Syltholmskolen. I forståelse med socialstyrelsen er der her udført et forsøgsarbejde vedrørende de pædagogiske påvirkningsmuligheder af 28 stærkt multihandicappede børn, og centret har, som det er fremgået af dagspressen og af fru Grete Hækkerups spørgsmål her i dag, for nylig afgivet rapport til åndssvageforsorgen. Jeg er ikke selv endnu blevet gjort bekendt med rapporten, men ifølge oplysning fra socialstyrelsen er der tale om et pionerarbejde, og jeg er bekendt med, at styrelsen inden for meget kort tid vil optage forhandling med centret om de skridt, som det inden for de nuværende rammer er hensigtsmæssigt og muligt at tage, og ved siden af dette vil denne forsøgsrapport naturligvis indgå som et materiale i træningsskoleudvalgets almindelige overvejelser af, hvad det er muligt at gøre. Jeg kan sige — for så kan vi måske spare en længere diskussion — at man allerede i morgen, den 29., skal have en forhandling med ledelsen af forsøgscentret for Storstrømsamtet om, hvad der i øjeblikket kan gøres for disse 28 børn.

Grete Hækkerup: Jeg vil gerne takke ministeren for det meget positive svar. Jeg håber, at vi meget hurtigt kan komme i gang med arbejdet dernede.

Der blev henvist til de økonomiske muligheder, vi har, og jeg har forstået det sådan, at der ikke vil kræves så forfærdelig meget for dernede at kunne gennemføre den fortsatte undervisning og det fortsatte forsøg. Jeg håber, at ministeren vil handle meget hurtigt. Det ville virkelig være en glæde, hvis vi kunne starte undervisningen, når det nye skoleår begynder 1. august.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgertiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om statens byggevirksomhed m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 94) findes i tidenden sp. 2891, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1553).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Helge Nielsen: Mit partis repræsentanter i udvalget gik med meget store forventninger ind til arbejdet vedrørende dette lovforslag om statens byggevirksomhed. Ved første behandling var der både hos ordførerne og ministeren klart formulerede ønsker om en forenkling og rationalisering af statens byggevirksomhed. Jeg vil da også understrege og takke for, at der har været udført et godt udvalgsarbejde, og at formanden for udvalget har gjort meget for, at der kunne opnås enighed om den principielle målsætning, der var fremhævet i lovforslagets § 1.

Desværre turde boligministeren ikke rigtig påtage sig ansvaret for denne målsætnings videreførelse i de øvrige paragraffer. Jeg ved ikke, om det skyldes kollegiale hensyn til de øvrige ministre, eller hvad det er, der har fået ministeren til at vige tilbage fra dette ansvar. Men jeg vil gerne fremhæve, hvad der står i betænkningen, hvor udvalget har været enigt om følgende formulering — og hvis jeg kunne bestemme, ville jeg gerne, at det blev trykt med spærrede, fede typer:

„Efter de stedfundne drøftelser er der i udvalget enighed om, at ministeren i videst muligt omfang bør anvende de ovennævnte beføjelser til at fastsætte retningslinjer og dermed opfylde målsætningen i lovforslagets § 1.“

Jeg havde meget gerne set, at det i § 2 nævnte „kan“ var blevet ændret til „skal“, men jeg er da overbevist om, at ingen mini-